

D. Linaburgis: Šiandien sveikiname savo tėvus. Tėtis turi daug atsakomybių. Vaikai dažniausiai kopijuoja tėčio elgesį. Prisimenu savo vaikystę. Matydavau, kur tėtis deda įrankius, ir po kurio laiko ir pats juos ten dėdavau. Tai vyko kažkaip savaime, nepastebimai. Iš savo tėčių galime perimti gerus arba blogus įpročius. Be savo biologinio tėvo dar turime ir dangiškąjį Tėvą. Jono 14,8-10: „*Pilypas Jam sako: „Viešpatie, parodyk mums Tėvą, ir bus mums gana“. Jėzus jam taria: „Jau tiek laiko esu su jumis, ir tu Pilypai, vis dar manęs nepažįsti? Kas matė mane, matė Tėvą! Tad kaip gali sakyti: „Parodyk mums Tėvą“? Nejaugi tu netiki, kad Aš esu Tėve ir Tėvas manyje? Žodžius, kuriuos jums kalbu, ne iš savęs kalbu; Tėvas, esantis manyje – Jis daro darbus*“.

Pilypas norėjo pamatyti dangiškąjį Tėvą, pabūti šalia. Noriu paklausti jūsų: „Ar jūs ieškote dangiškojo Tėvo? Ar norite Jį pamatyti? Vaikystėje apie Dievą Tėvą aš galvojau, kad Jis atrodo kaip senelis su lazda. Jei nusikalsi, Jis tave nubaus. Aš nesupratau, koks yra Dievas. Ar mes šiandieną pažįstame dangiškąjį Tėvą? Ar norime Jį pažinti?“

Gal galvojate, kad skaitome Dievo žodyje apie Jį ir to pakanka. Žinai, kad Dievas yra. Gerai, kad žinai. Šėtonas taip pat žino ir dreba. Tu galvoji, kad sekmadienį ateini į vieną ar kitą bažnyčią, kurių šiais laikais yra daug, ir jau pažįsti Dangiškąjį Tėvą. Tu gal galvoji, kad ryte pasimeldi, vakare pasimeldi, ir tai reiškia, jog pažįsti Dangiškąjį Tėvą.

Dievo žodis rašo kitaip. Reikia Dievą pažinti asmeniškai. Mes turime galimybę kiekvienas asmeniškai susipažinti su Dangiškuoju Tėvu, pažinti Jį, prieiti prie Jo, paprašyti globos, žvelgti į Jį.

Ar žinote, kaip reikia prieiti prie Tėvo? Prisimenate pasakojimą apie Nikodemą. Jis buvo fariziejus. Atėjo pas Jėzų ir klausė, kaip įeiti į Dievo karalystę.

Jono 3,3-5: „*Jėzus jam atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: jei kas negims iš naujo, negalės regėti Dievo karalystės“. Nikodemas paklausė: „Bet kaip gali gimti žmogus, būdamas senas? Argi jis gali antrą kartą įeiti į savo motinos įsčias ir gimti?“ Jėzus atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: jei kas negims iš vandens ir Dvasios, negalės įeiti į Dievo karalystę*“.

Ir mes galime klausti: „Kaip gimti iš Dvasios?“

Romiečiams 10,9-10: *„Jei lūpomis išpažinsi Viešpatį Jėzų ir širdimi tikėsi, kad Dievas jį prikėlė iš numirusių, būsi išgelbėtas. Nes širdimi tikima, ir taip įgyjamas teisumas, o lūpomis išpažįstama, ir taip įgyjamas išgelbėjimas“*.

Išgelbėjimas reiškia galimybę ateiti pas Dangišką Tėvą. Ar tu tai jau padarei? Ar širdimi patikėjai ir lūpomis išpažinai, kad Jėzus Kristus yra tavo gyvenimo Viešpats?

Neužtenka žinoti tiesų, kurios užrašytos Biblijoje. Ar žinojimas atves prie Dangiškojo Tėvo? Gal taip, o gal ir ne. Jėzus mokė savo mokinius, o ir apaštalas Paulius rašė laiškuose, kad mes asmeniškai turime patikėti, kad Jėzus Kristus numirė už tavo nuodėmes. Senajame Testamente randame įstatymus, kurie mums parodo, kur mes nusidėjome prie Dangiškąjį Tėvą. Jei sąžiningai pažvelgsime į save, pamatysime ne vieną nuodėmę. Biblijoje parašyta, kad „nuodėmės alga – mirtis“. Čia kalbama ne apie fizinę mirtį, bet apie amžiną atskyrimą nuo Dievo. Tai yra daug baisiau nei fizinė mirtis, nes visą amžinybę būsi pragare.

Bet Dievas Tėvas siuntė savo Sūnų, kad užmokėtų už mūsų nuodėmes ir nusikaltimus. Kristus atėjo ir užmokėjo tą kainą, kurią tu turėtum mokėti. Dabar šito tau daryti nebereikės. Tu eis laisvas. Tu turi amžiną paguodą. Tavo pasirinkimas: arba patikėti Dievo Tėvo atsiųstu viengimiu Sūnumi, arba sakyti: „Aš padarysiu. Aš pasieksiu.“

Kaip liaudis sako: „Vieną dieną prieisi liepto galą“ su tuo savo „Aš galiu. Aš sugebėsiu. Aš esu svarbiausias.“ Tada tu sakysi: „Viskas, nežinau ką daryti, nežinau išeities iš susiklosčiusios situacijos. Nežinau, kas bus po mirties.“

Gyvenime matome daug pavyzdžių, kad taip ir atsitinka. Pasirink būti su Dangiškuoju Tėvu. Gali pasirinkti eiti savo keliu. Bet tu geriau pasirink eiti gyvenimo keliu su Dievu. Kas to pasirinkimo dar nepadarėte, aš kviečiu tai padaryti.

Kada tampate Dievo vaikais, Jis iš jūsų nori bendrystės ir draugystės. Jėzus Kristus yra žemiškas Tėvo atvaizdas. Žvelgdami į Jį, turime iš Jo mokytis, panašėti į Jį. Kai Jėzus Kristus atėjo į žemę, mokiniai matė, kaip Jis kalba, kaip elgiasi, kaip bendrauja su savo Tėvu. Jis nedarė klaidų, buvo be nuodėmės. Jeigu mes esame Dievo vaikai, esame priėmę Jėzų Kristų į savo gyvenimą, į savo širdį, neužtenka sėdėti bažnyčioje, klausytis pamokslų, gražių giesmių, o išėjus už durų gyventi dėl savęs. Mes esame laiškas žmonėms nuo savo Dangiškojo Tėvo. Kada tu pradedi kalbėti, kada kažką dirbi, kiti žmonės turi pamatyti, kad tu esi kitoks. Kad tu esi laiškas, parašytas pačio Dievo. Kada paskutinį kartą ranka rašėte laišką? Dabar rašome kompiuteriu. Ranka rašėme labai seniai.

Kaip tu atspindi šiandien Dievą? Koks tu esi laiškas žmonėms? Pamažtykite apie tai. Ką išgirsta ir mato žmonės, kalbėdami su tavimi? Ką jie gero gali išgirsti, kai mes tarpusavyje pykstamės, esame susinervinę, pikti. Žmonės sakys: „Nenoriu būti tokio Dievo Tėvo sūnumi. Mano šeimoje geriau. Nenoriu būti krikščioniu.“

2 Korintiečiams 3,2-3: *„Jūs esate mūsų laiškas, įrašytas mūsų širdyse, visų žmonių suprantamas ir skaitomas. Jūs pasirodote esą Kristaus laiškas, mūsų tarnavimu parašytas ne rašalu, bet gyvojo Dievo Dvasia, ne akmens plokštėse, bet gyvų širdžių plokštėse*
.“

Šventoji Dvasia, kurią gavome, kai įtikėjome į Kristų, mums padeda tapti į Jį panašesniais. Mūsų tinkamumas ne iš savęs, bet iš Dievo. Jeigu bandysi savo pastangomis būti tinkamas, būti pavyzdingas, būti drausmingas, tai toks būsi tik iki tol, kol užteks valios. O po to žmogus pasirodo toks, koks jis iš tiesų yra. Kada jumyse yra Dievo Dvasia, viskas ateina iš Dievo. Dievas dirba per jus, Dievas per jus skelbia žmonėms Evangeliją. Tapę Dievo sūnumis ir dukromis, mes esame Naujosios sandoros tarnai. Jūs to norite ar nenorite, bet tokie esate, nes Dievo noras – kad kuo daugiau žmonių būtų išgelbėta. 2 Korintiečiams 3,18: *„Mes visi, atidengtu veidu lyg veidrodyje regėdami Viešpaties šlovę, esame keičiami į tą patį atvaizdą iš šlovės į šlovę, veikiami Viešpaties, kuris yra Dvasia*
.“

Mūsų kelias – panašėti į Jėzų Kristų. Gyvenimas turi būti vis šlovingesnis. Turime užjausti žmones, padėti jiems, ką darė Kristus. Turime pažvelgti į žmogaus problemas ir parodyti kelią pas Kristų.

Jeigu jūs dar asmeniškai nepažįstate Dangiškojo Tėvo, tai raginu kuo greičiau susipažinti.

Nenusivilsite, nes Dievas neapvilia nė vieno. Turėsite Tėvą, kuris jums gali kiekvienoje situacijoje pagelbėti. Ir, kai baigsite šią žemišką kelionę, tikrai žinosite, kur būsite po mirties. Nereikės svarstyti: gal būsiu danguje, o gal pragare. Nekankins nerimas, abejonės: „Kiek blogų darbų esu padaręs, ar daugiau, nei gerų? Kažin kur svarstyklių lėkštė nusvers teismo dieną: gal geri darbai, gal blogi.“

Kristus nori tave iš abejonių išlaisvinti. Vienintelis kelias pas Dangiškąjį Tėvą – per Kristų. Jeigu esi tuo keliu, tai būsi išgelbėtas. Gali eiti ir savu keliu, to niekas tau neuždraus, bet Dievo žodis sako, kad šio kelio pabaiga – ugnies ežeras ir pragaras. Tarpinio varianto nėra.

Negalima autobusu nuvažiuoti į kažkokią vietą važiuojant dviem skirtingom kryptim.

Pasitikėkite Viešpačiu. Žvelkite į Dangiškąjį Tėvą, mėgdžiokite jį, nes blogų įpročių iš Jo neišmokssite. Jis daro tik gerus dalykus.

Telaimina jus Viešpats.

Tauragės baptistų bažnyčios pastorius Daivaras Linaburgis

2012-06-03, Marijampolė